

ning ka märgul olleks keige kahjo eest, sest et ta ikka alles veel Nigifoggedusse hukka-moistmissee al olli. Monned katoliki usso würstid läksid Augsburgist isse Keisri vasto, et tedda meie usso würstide vasto ärkitada, kes agga ommad Rässud Keisri vasto läkkitasid. Sest läks Keisri meel nukraks, et lassis Kuurwürstile öölda, et temma meel wågaga pahha selle ülle, et ta sest keeldusse ei holind, mis aastal 1521 Wormsis Keisri poolt olli wåljaantud. Agga Kuurwürst kirjotas temmale ühhe wabbandamisse ramato ja tulletas temma mele, et Wormsi läks olli Würstide tahtmissee vasto wåljaantud, et ussoasjus läks ja wåggirvald ei maksa, ja et Keiser neid isse Augsburgi linna kutsunud, et leppitamist katsuda. Õeine vahhandus tõusis sest, et need öppetajad, kes Kuurwürstiga Augsburgi oolid tulnud, seál rahva palve peale Kirrikudes jutlust teggiwad, agga rahmas, kes nisuggust öppetust enne polnud kuulnud veel, nende pole langes. Kuurwürst ei tahtnud mitte járreleanda, agga nimaks leppitati sedda asja ärra.

Need 2 kuud, mis Keisrit odeti, võeti üht lühhemat ussotunnistust, mis Lutterus enne olli ülespaimud, ueste kätte, ja Melanhton ja monned teised targad öppetajad said läsko, sedda otsekui ümbersullatada ja üht täiemat ussotunnistust ülespanna. Melanhton teggi siis fuida kästud, ja kirjotas ka ühhe eestkonne ette, agga Lutterus, kui ta sedda uut ussotunnistust sai luggeda, kitis sedda wågga heaks.

Vast 15. Janiku päeval sõitis Keiser Augsburgi linna sisse. Keik würstid ja suured herrad läksid omma auehtedes linna ette temma vasto, tedda terretama. Keiser, kui nende liggi joudis, astus omma hobbose seljast mahha, ja terretas neid wågga lahest. Katoliki ussowürstid, kes Keisri sõlisid tulnud, teggid nendasammoti; agga Paavsti Räsk ja sured piiskoppid jäid ühkusse párrast omma hobboeeslide selga istuma. Geált siis sõitis Keiser, suur ühke lip würstisid ja muid suri innimesi taga, linna sisse.